40

aspiciāt: dn̄i vero vt natuꝛe sue qua equalit̄ sūt
cū seruis conditi· memoꝛiā non amittāt. Seruī
āmonendi sūt ne dn̄os despiciant· ne dn̄i offen
dant· si oꝛdinacōni illi⁹ superbiendo cōtradicūt
Domini quoqꝫ āmonēdi sunt quia ꝯtra dn̄m de
munere suo supbiunt· si eos quos p condicōes
tenent subditos· equales sibi p natuꝛe̅ consoꝛci
um non agnoscunt. Isti āmonendi sunt· vt sci
ant se seruos eē dominoꝝ. Illi āmonendi sunt·
ut ꝯgnoscant se cōseruos esse seruoꝝ. Istis nā
qꝫ dicitur serui obedite dn̄is carnalibus Et rur
sum· quicūqꝫ sunt sb iugo serui· dn̄os suos om
ni honoꝛe dignus arbitrent̄. Illis autē dicitur
⁊ uos dn̄i eadem facite illis ēmittentes mi·nas
scientes qd̄ ⁊ illoꝛū ⁊ vester dn̄s ē in celis.

¶ Sapientes Ebetes. ¶ Cap. 30.

ALiter āmonendi sunt sapiētes hui⁹ seculi
atqꝫ aliter ebetes. Sapientes quippe āmo
nendi sunt: vt amittant scire que sciūt. ebetes
quoqꝫ āmonēdi sunt ut appetāt scire que nesci
unt. In illis hoc primū destruendum ē. quod
se sapientes arbitrant̄. In istis iam edificādū
est· quicquid de sapiencia supna ꝯgnoscitur· qꝛ
dum minime supbiūt: quasi ad suscipiēdum e
dificiū coꝛda pauerūt. Cum illis laboꝛādum ē
ut sapientius stulti fiāt. stultā aūt sapientiam
deserāt: ⁊ sapiētem dei stulticiā discant Istis vero

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-494/0033
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG